

Heisek 8

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXV duben 2020

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Doufám, že jste všichni zdraví! Karanténa nám dává všem zabrat, a tak nám všem přeji, aby se situace brzy uklidnila a my se mohli zase potkávat a vyrazit ven do přírody na čerstvý vzduch. Všem dáme vědět, až budeme moci pokračovat v činnosti.

Haf! Haf! Haf!

Pátrání po prof. Ducháčkovi muselo být momentálně pozastaveno. Doufejme, že ho stihneme najít, až bude po všem.

Haf! Haf! Haf!

Výroční výprava proběhla zdárně. Pršelo jenom trochu. Vítáme v našich řadách Johánka, který úspěšně splnil nováčkovskou zkouš-

ku a složil oddílový slib. A gratulujeme Aničce k vítězství v půlročním bodování.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Štěpánovi a Pomerančovi!

Haf! Haf! Haf!

Jak to bude s dalšími schůzkami, výpravami, celoroční hrou a táborem je zatím ve hvězdách. Držme si všichni palce, ať je do konce školního roku po všem.

Haf! Haf! Haf!

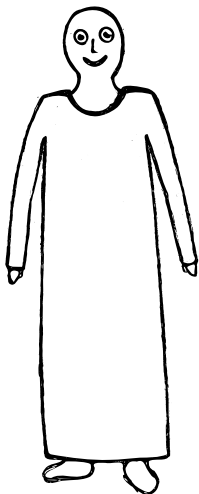
Nezapomeňte, že v Pejskovi naleznete i drobné úkoly, za které můžete získat body do bodování, tak pilně odpovídejte!

Haf! Haf! Haf!

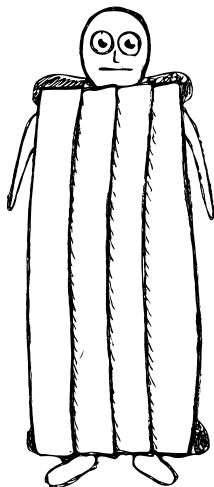
Co budeme dělat my větší?

9.—13. 4.	Velikonoční výprava	
7. — 10. 5.	Putování	(snad)
22. — 24. 5.	Štítek táborníka	(snad)
12. — 14. 6.	Poklad	(snad)
1. — 22. 7.	Tábor	(snad)

ROUCHO

ROUŠKO

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Už dlouho jsme se neviděli a tak by nás zajímalo, co celou tu dobu doma děláte. Pokud máte čas a náladu, můžete nám to nakreslit a pomocí rodičů vyfotit a poslat vedoucím pomocí e-psa na adrese vpr.red/e-pes.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Bohužel jsme museli zrušit Velikonoce, ale nezoufejte, snad se ještě nějakých výprav dočkáme.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám všechno nejlepší k narozeninám Lojzičce, Markétce, Aničce a Týně. Tě jo, vás ale je!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

12.—13. 4.	Velikonoční výprava	
24. 4.	Čaj	(snad)
22. — 24. 5.	Štítek	(snad)
6. 6.	Poklad	(snad)

Štěně

Výroční výprava

Sešli jsme se v hojném počtu i s několika bývalými členy oddílu na Hlavním nádraží. Odtamtud jsme jeli vlakem do Srbska. Prošli jsme Srbskem a zanedlouho jsme došli na louku, kde jsme se nasvačili. Poté jsme se snažili co nejrychleji získat kusy oddílového znaku a složit ho dohromady.

Když jsme si takto připomněli, jak vypadá oddílový znak, vydali jsme se dále přes vodopády až k rokli Úmluvy. V rokli jsme úspěšně našli oddílové listiny. Mezi řadami Vpřed'áků

jsme přivítali Johánka, který složil oddílový slib a získal košili. Dále jsme si vyhlásili půlroční bodování malého i velkého oddílu. Poté nastal čas opět zapečetit a zakopat oddílové listiny a vydat se o kus dál, kde jsme začali dělat palačinky. Palačinky se nám moc povedly a všichni jsme si pochutnali. Nakonec už nás čekala jen cesta kolem hradu Karlštejna na vlakové nádraží, odkud jsme dojeli zpátky do Prahy a rozloučili se.

Jak vypadá bakterie?

Na světě je spousta virů a bakterií a každá bakterie vypadá jinak. Podle toho se dá poznat, o jakou nemoc se jedná. Jak myslíš, že vypadá nějaká bakterie nebo vir? Nakresli ho, vyfoť a pošli vedoucím přes vpr.red/e-pes. Bod do bodování tě nemine.

Obrázek můžeš vyfotit a pak odevzdat na vpr.red/e-pes.

Pejsek

Hádanky

Správné odpovědi odevzdávejte na adrese vpr.red/e-pes.
Pomeranč vám pak za ně dá pár bodů do bodování.

Pro mladší (do páté třídy):

Patří ti to, ale tvoji přátelé to používají víc než ty. Co je to?

Pro starší:

Máte kohoutek vody a dvě nádoby, jedna má pět litrů a druhá tři litry. Dokážete pomocí nádob odměřit čtyři litry?

Expedice Austrálie — 1997

retro kronika

V sobotu 19. dne jarního měsíce dubna jsme se sešli u klubovny za počasí, jež bylo přinejmenším velmi deštivé, ale pro nás optimisty bylo pouze zataženo. Klubovnu s námi sdíleli taky kluci z Litomyšle a my jsme se asi teprve po půl hodině vyklubali již bez spacáků a Háňa i bez foťáku, abychom se vypravili do ZOO v Tróji.

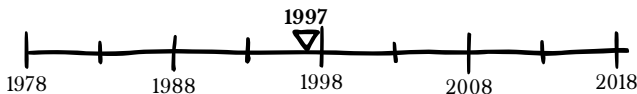
Na autobusové zastávce jsme se naučili ranní píseň. Je-likož jsme díky podzimnímu sběru kaštanů měli zdarma lístky, tak jsme se brzy již domlouvali, jaká chceme vidět

zvířátka. Bylo jich vskutku mnoho. Když jsme si hladili nosorožce, spadla Damianovi tužka, alespoň budeme mít na svědomí vzdělaného nosorožce. Po celou cestu si obě posádky zapisovaly všechna zvířátka, jež pochází z Austrálie. Ted' už vím, že žirafa opravdu, ale opravdu nežije v Austrálii, ale v Africe.

Nakonec jsme nakrmili malá kůzlátka a prošli zbytek ZOO. Než přijel autobus, zahráli jsme si již tradiční šlapanou a pak frnky brnky do klubovny. Tam jsme si pěkně zatopili a uvařili jsme si čaj, zahráli pár her a pak jsme se ještě vypravili na nábřeží. Taky se hrála hra v Klimentské ulici aneb Jak jsme poznali, co jsme dosud neznali. Večer jsme šli parfleše, Andrejka korálkovala a zpívali jsme písničky. Pak přišli kluci a brzy taky Ivo. Tak jsme si zahráli seznamovačku. Kolem čtvrt na jedenáct jsme si v parku na nábřeží zazpívali večerní píseň a uložili se ke spaní.

Ráno všichni přítomní vpředřácci byli vzhůru dříve než je zdrávo. A tak jsme si šli zaběhat. Ve čtvrt na devět jsme zbývajících spáče probudili ranní písní, nasnídali jsme se a o půl desáté jsme šli už na Letnou. Tam jsme si zahráli lacros, nakonec jsme ještě dostavěli železnici v Austrálii a už byl čas se rozloučit.

Johy se ptá...?

Jak ti šla příprava palačinek?

Tea: Já myslím že velmi dobře. **Aiša:** Dobře. **Ester:** Myslím že skvěle, byly křupavé. **Samara:** Nám jako vedoucím to šlo výborně, až na to, že ty Pomerančovy palačinky byly hrozně tlustý a Esterka je hrozně kritizovala. **Julinka:** Bylo to fajn, jenom náš vaříč moc nevařil, takže ty palačinky byly takový nedopečený. **Vosa:** Naše skupinka byla bezkonkurenčně nejlepší. **Mája:** Souhlasím s Vosou. **Pom:** Vosa s Májou dělali míchané palačinky. **Matěj:** Bruh. **Šotek:** Šlo nám to úplně nejlíp, byly s křupavýma červama. **Eda:** Já jsem udělal všechny, byly nejlepší. **Pórek:** Dobře. **Eliška:** Báječně. **Vilém:** Nebylo to nic moc ale dobře. Já myslím, že my jsme byli nejlepší a že je dobře že vedoucí dali na první místo někoho jiného, protože kdybychom tam byli my, tak by to bylo trapný. **Emička:** No dobře, ale dali jsme tam moc šlehačky. **Oskárek:** Ze začátku blbě, ale potom nás zachránila Áža.

Kdo myslíš že poleze příští rok do rokle?

Emička: Anička. **Ester:** Asi tvoje máma. **Kuba V.:** Pomeranč. **Pom:** Já. **Štěpán H.:** Já možná. **Šotek:** Já ne. **Mety:** Nemám šajna. **Eda, Kuban, Matěj:** Červi! **Anička:** Já. **Pórek:** Nevím. **Eliška:** Anička. **Vilda:** Anička. **Kryštof:** Stařec. **Mát'a:** To je jasný, to bude Samara. **Dáva:** Podle mě to bude Stařec.

S čím máš nejradši palačinky?

Kuba V.: S Teou nebo s červama. **Tea:** S nutelou. **Aiša:** Se skořicovým cukrem. **Ester:** S javorovým sirupem. **Samara:** Buď s marmeládou nebo na slano. **Jenda:** Parmezán a oříšky! **Julinka:** Špenát. **Pom:** Rozmrazené zmrazené jahody a jogurt. **Štěpán H.:** Nějaké sladké pochutnáničko. **Šotek, Eda, Matěj:** S červama. **Anička:** Sirup. **Pórek:** S meruňkovou marmeládou. **Emma:** S nutelou. **Mát'a:** Občas s marmeládou a občas se šlehačkou. **Johánek:** S nutelou nebo se skořicí s cukrem. **Kryštof:** Se šlehačkou. **Os-kárek:** Asi s nutelou.

Jak si správně mýt ruce?

V této době je velmi důležité dodržovat základní hygienu. Mezi tu se bezesporu řadí i mytí rukou. Tím nemyslím si je opláchnout vodou a trochu opatlat mýdlem. Potřebujeme si pořádně namydlit všechny části rukou a jak na to nám poradí obrázek.

Takže si myjte ruce, ale hlavně si na sebe dávejte pozor, vždyť zdraví je to nejcennější co máme.

Doporučený postup hygieny podle Světové zdravotnické organizace

 Celkem procedura mytí trvá **40 – 60 sekund**

Ruce navlhčete.

Vytlačte dostatek mýdla na pokrytí celého povrchu rukou.

Třete ruce dlaněmi k sobě, mýdlo tím napěníte.

Pravá ruka otírá hřbet levé ruky s propletenými prsty (a naopak).

Dlaně o sebe, s propletenými prsty.

Prsty zaklesnuté, hřbet prstů třeme o dlaně druhé ruky.

Levý palec třete celou sevřenou dlaní pravé ruky, poté pravý palec stejně otřete levou dlaní.

Všech pět prstů pravé ruky dejte k sobě a rotačními pohyby na obě strany je třete o levou dlaně, to samé naopak.

Opláchněte ruce vodou.

Ušušte ruce důkladně, nejlépe jednorázovým ručníkem.

Zastavte vodu, aniž byste se kohoutku dotýkali rukou.

Vaše ruce jsou nyní čisté.

Zpracováno podle původního dokumentu: How to Handrub?, Geneva: World Health Organization (WHO); 2009. Licence: CC BY-NC-SA 3.0 IGO; Přeložil a graficky upravil: Pavel Kasík, Technet.cz, 2020. Tento materiál je ilustrační a nemá nahrazovat odbornou nebo zdravotnickou instruktaž.

Cestopis z Ukrajiny

sobota 31. srpna a neděle 1. září

Budík začal pípat opravdu velmi brzy a vstávat se nám vůbec nechťelo, potřebovali jsme ale stihnout autobus a netušili jsme, jak to s ním bude, tak jsme ze spacáků tedy vylezli. Nebo spíš vylezly, protože zatímco holky už balily věci, seshora z plošinky se žádné zvuky neozývaly.

Ukázalo se, že klukům nezazvonil budík. Ti tedy začali vstávat a balit poněkud kvapněji. Posnídali jsme na návsi, kam jsme dorazili poměrně rychle, a ještě za skoro úplné tmy. Z domku přímo vedle velké mapy se ozýval docela velký rámus — nejprve jsme mysleli, že tam ještě dobíhá nějaká párty, nakonec to vypadalo ale spíš na hádku. . .

Autobus se objevil brzy a byli jsme v něm bezkonkurenčně první — aspoň se nám vešly batohy dozadu do kufru. Naštěstí šlo o poněkud novější model než to, čím jsme jeli do Rachova. Nakonec autobus vyrazil a nás čekala mnohahodinová cesta do Mukačeva. Krátili jsme si ji povídáním, jídlem, koukáním z okna, dešifrováním nápisů v azbuce i sledováním toho, kde se zrovna nacházíme a jestli se vůbec blížíme, pomocí gpsky na offline mapách na mobilu.

V jeden moment se dokonce v autobusu objevili další Češi, nějaký pár. V jednom z větších měst autobus zastavil na autobusáku, něco ukrajinsky zahlásil a lidé začali vystupovat. Byli jsme extrémně zmatení, ale nakonec jsme tedy také vystoupili, vzali si batohy, a přestoupili do dalšího, ještě

modernějšího autobusu. Stále ale bylo horko a cesta trvala dlouhé hodiny.

Když jsme konečně dorazili do nám již známého Mukačeva, vydali jsme se podle mapy dál podél řeky a nakonec skončili v parčíku přímo před apartmánem, kde jsme loni přespávali. Ve stínu jsme přepočítali peníze — kdo co kde zrovna platil, kdo komu co dluží. . . Když jsme se dobrali ke zdárnému výsledku, měli jsme ještě několik hodin, než nám jel vlak do Košic, a také peníze na utrácení.

Vosa se vydal po vlastní ose prozkoumávat Mukačevo s tím, že se sejdeme na nádraží, a zbytek se vypravil zapátrat po nějaké restauraci, kde by mohl ochutnat místní jídlo (dle Eliščina doporučení šašliky, což ale samozřejmě neplatilo pro vegetariány) a kvas. Chytili jsme náhodnou free wifi a hledali podniky podle mapy, to ale moc nikam nevedlo, tak jsme spíš koukali kolem na cedule.

Pátrání nám moc nešlo a nakonec se Eliška zeptala na doporučení před jedním z obchodů, odkud nás ale odkázali někam, kde už jsme byli a bylo to tam příliš nóbl. Protože už jsme ale chodili strašně dlouho a byli jsme úplně uvaření, zalezli jsme do prvního dalšího podniku, co jsme našli. Nejdřív nebylo jasné, jestli mají vůbec otevřeno, ale pustili nás dovnitř, tak jsme to brali jako ano. Bylo to tam tedy na naše týden nemyté vlasy stále trochu moc nóbl a personál v prostoru za námi připravoval nějaký večírek nebo svatbu, ale jídlo (na které jsme si tedy museli docela počkat) měli moc dobré, takže jsme se strašně přejedli.

S plnými žaludky jsme dorazili k nádraží, ve zbrusu novém supermarketu naproti nakoupili nějaké zásoby na cestu a nastoupili do vlaku směr Košice.

Od té chvíle už to šlo ale vlastně jen z kopce — ve vlaku bylo příšerné vedro a kvůli hraniční kontrole, která byla opravdu zdoluhavá, jsme i velmi dlouho stáli na místě a neproudil tam žádný vzduch. Voda taky všechna ztep-lala, takže pití moc nepomáhalo, a postupně se nám všem začalo dělat špatně. Zda to bylo z vody, nebo jsme někde chytli nějakou virózu se asi nikdy nedozvíme, na halušky jsme ale v Košicích už ani neměli chuť a jen jsme v parku se zpívající fontánou, kde bylo po setmění konečně trochu chladněji, čekali na vlak domů do Prahy.

V tom ale situace nebyla vůbec o nic lepší, protože v něm bylo znovu strašné vedro a dusno, a co vám budeme povídat, v noci jsme toho moc nenaspali. Úspěšné putování tedy skončilo poněkud neslavně — když jsme konečně kolem šesté ráno dorazili na Hlavní nádraží, vyčerpaně jsme se rozloučili a pomalu se odploužili do svých domovů, kde jsme padli a dle možností leželi aspoň do pondělí, nebo dokonce až do úterý, než jsme museli vyrazit na první odřilovou schůzku. . .

Velikonoční soutěž

Velikonoce spolu letos bohužel
neoslavíme, ale nezaufejte! Svými
básničkami se můžete pochubit i tak.

Pošlete nám je do e-psa, do kolonky Velikonoční soutěž.

Vítěze vyhlásíme v příštím Pejskovi, ale odměna
nemine nikoho, kdo se zúčastní!

odevzdávej tady: vpr.red/e-pes

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Majda: 728 414 934

Týna: 731 755 579

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz